

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

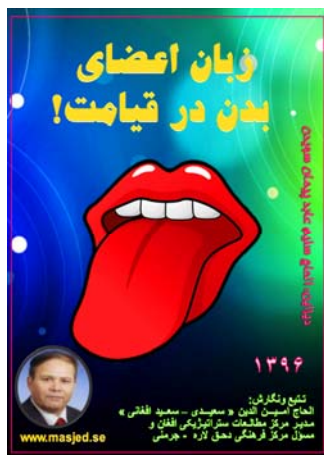
Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی- سعیدی افغانی »
۱۱ مارچ ۲۰۱۸

زبان اعضای بدن در قیامت!

جهان قیامت و آخرت از جمله موضوعات و اموری اند که برای انسانهای دنیا به منطق قابل فهم غیر معروف، مجهول و ناشناخته اند. بناءً همین حالات تصورات غیر متعارف و در مواردی ترسناکی را برای انسان به بار می آورد.

انسان ذاتاً کوشش می کند تا نباید در ناشناخته ها گام گذاشت، و اگر قرار باشد که گام بگذارد باید با احتیاط و در مسایل دینی با درک عمق و بُعد عقیدتی و شناخت درست از منابع شرعی گام و قدم بردارد.

ترس، خوف و دشمنی نسبت به ناشناخته ها و یا انحراف در فهم مسایل شرعی و ترک و یا گذاشتن فهم درست از مسایل آخرت موجب می شود که انسان بخش بزرگی از زندگی خود را به گونه ای دیگر تفسیر و تحلیل کرده و رفتار مناسب و متناسب به آن نداشته باشد. اگر انسان مجهولات خودش را کاهش می داد و نسبت به

پیرامون خود دانش کاملتر و روشنتری در مطابقت به هدایات موجود دینی و عقیدتی می داشت، وضعیت انسان بیش از پیش بهتر می شد و بهبود می یافت و رفتن حتمی با آن مجهولات را بهتر و با روان بهتر تنظیم می کرد.

حقیقت جهان پس از مرگ!

بنابر فهم تعلیماتی قرآن، و احادیث نبوی، هستی دارای عوالم و جهان های متعدد و متنوعی است. هر یک از عوالم با عالم دیگر تفاوت بسیاری دارد که در نوع خود بی نظیر است، هر چند که برخی مشترکات نیز داشته باشد ولی تفاوت ها آن چنان زیاد است که نمی توان آن ها را با عقل قاصر بشری خویش، همانند یا شبیه هم دانست، اما با آن هم کوشش داریم و شاید راه دیگر وجود ندارد که آن معیار ها و ارزشها را با معیار ها و ارزشهای بشری امروز مقایسه کرد و در ذهن خویش از آن تصویر دنیوی داشت.

شاهدان عمده در روز قیامت :

مطابق روایات قرآنی و احادیث نبوی هفت عده از شاهدان عمده اند که با زبان خویش در روز قیامت علیه انسان و کارنامه ها و اعمالی که در دنیا انجام داده است ، شهادت می دهند .

قبل از همه باید با تمام وضاحت بیان داشت که پروردگار با عظمت ما نیاز و ضرورتی به شاهد ندارد، ولی انسان طوری است که هر چه حضور شاهدان را علیه اعمال خویش بیشتر احساس کند، برای تربیت و تقوای خود عامل مهمتری می یابد.

قرآن عظیم الشان با اعجاز علمی در (آیت ۵۱ سورة مؤمن) می فرماید : «يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ» (روزی که شاهدان به پا می خیزند.)

خواننده محترم !

برای این که این شاهدان و زبان اقرار شاهدان را در روز قیامت و روز جزا بهتر بشناسیم به معرفی برخی از این شاهدان می پردازیم:

اولین شاهد :

اولین شهادی که بر اعمال و کردار انسان در آخرت شهادت می دهد، مطابق بیان قرآن عظیم الشان، خداوند متعال می باشد: طوری که در (آیت ۱۷ سورة حج) می فرماید : «إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» (همانا خداوند بر همه چیز شاهد و گواه است) .

و همچنین در آیتی دیگر می فرماید : «إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْنَكُمْ رَقِيبًا» (آین ۱ سورة نساء) (همانا خداوند مراقب شماست) و باز هم می فرماید : «كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا» (آیت ۱۲۶ سورة نساء) (و خداوند بر همه چیز احاطه دارد) . بناءً با تمام وضاحت در یافتیم که اولین گواه و شاهد بر اعمال ما در دنیا و آخرت ذات مقدس الهی می باشد.

دومین شاهد:

به اساس آیات قرآن کریم دومین شاهد بر اعمال انسان، در روز قیامت پیامبران با عظمت علیهم السلام می باشند: طوری که در (آیت ۴۱ سورة نساء) می فرماید : «وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا» (ما تو را، قیامت در حالی که گواه مردم هستی حاضر می کنیم).

و در جای دیگر می فرماید : «وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ» (آیت ۸۹ سورة نحل) (روزی که از میان هر قوم و امتی شهادی از خودشان بر می انگیزیم بنابراین شاهد هر امتی در قیامت پیامبر همان امت خواهد بود و شاهد تمام انبیاء شخص رسول اکرم صلی الله علیه وسلم است.)

سومین شاهد:

سومین شاهد در روز قیامت بر اعمال ما را قرآن عظیم الشان همانا فرشتگان معرفی داشته است طوری که در (آیت ۲۱ سورة ق) می فرماید : «وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ» (روز قیامت هر انسانی در پیشگاه عدل الهی حاضر می شود در حالی که در کنار او هم فرشته ای است که او را به محشر سوق می دهد و هم فرشته ای است که شاهد کارهای انجام شده اوست).

«أَمْ يَحْسُبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُونَ (الزخرف ۸۰)

ترجمه: آیا آنها می‌پندارند که ما راز گوئی و (سخنان) در گوشى آنان را نمى شنویم؟! آری، (مى شنویم) و فرستادگان ما (از فرشتگان) نزد آنها (هستند و) مى نویسند.

طوری که متذکر شدیم سومین شاهد در روز قیامت فرشتگان هستند، فرشتگانی که در قیامت گواه بر اعمال انسانند ممکن است همان گروه از مأمورانی باشند که اعمال ما را در دنیا ضبط می‌نمایند و ممکن است سایر فرشتگان باشند.

چهارمین شاهد:

چهارمین شاهد بر اعمال ما را در روز جزاء، قرآن عظیم الشان زمین معرفی داشته است، طوری که در (آیت ۴، سوره زلزال) می‌فرماید: «يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا» (زمین در قیامت خبرهایش را بازگو می‌کند). شهادت زمین مطابق تعریف مفسرین اینست که در آنروز زمین دچار زلزله‌ای شدید می‌شود و بعد از کنده شدن کوه‌ها و به حرکت در آمدن آن‌ها و به هم خوردن و قطعه قطعه و سپس هموار شدن، آن‌ها با ما حرف‌ها دارد، وضع و نظام آن روز به ما مطالبی را می‌فهماند.

پنجمین شاهد:

پنجمین شاهد که بر اعمال ما شهادت می‌دهد همانا وجدان است، وجدان زنده و عقل و چشم بیدار شده انسان است که در قرآن آیات بسیاری آمده است که بارها انسان با کمال صراحت به گناه و انحراف خود اقرار می‌کند، اقراری از عمق جان و از تمام وجود، اقراری که شاید از اقرار هر شهادی پر سوز و گدازتر است، جالب این که در آن روز خداوند هم همان وجدان را قاضی قرار می‌دهد و به انسان خطاب کرده و می‌فرماید: «اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا» (آیت ۱۴ سوره اسراء) (نامه عمل خود را بخوان! امروز روح و روان تو برای این که علیه تو شهادت دهند کافی است)

«قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ» (مدثر ۴۳ - ۴۶) ترجمه: گویند: «ما از نمازگزاران نبودیم. و بینوا (یان) را طعام نمی‌دادیم. و پیوسته همراه یاهوگویان (و اهل باطل) همصدا می‌شدیم. و همواره روز جزاء را تکذیب می‌کردیم.» «قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ» (سوره الملک ۹) ترجمه: گویند: «چرا، بیم دهنده به سوی ما آمد، پس ما او را تکذیب کردیم، و گفتیم: هرگز خداوند چیزی نازل نکرده است، شما جز در گمراهی بزرگ نیستید.»

«وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ» (سوره الملک ۱۰) ترجمه: وگویند: «اگر ما می‌شنیدیم یا تعقل می‌کردیم، در (زمره) دوزخیان نبودیم.»

ششمین شاهد :

ششمین شاهد بر اعمال ما در روز قیامت، اعضای بدن خودمان است این بدین معناست که اعضای بدن ما (دست و پای و پوست و زبان) بر اعمالی که در دنیا انجام دادیم، آغاز به شهادت می‌کنند، قرآن عظیم الشان در آیت ۲۴ سوره نور با زیبایی خاصی می‌فرماید: «يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَ أَيْدِيهِمْ وَ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (روزی که زبان‌ها و دست‌ها و پاهایشان به زیان آنها بر آنچه (در دنیا) مرتکب می‌شدند شهادت خواهند داد.)

زبان در این روز ، بدون آن که خود انسان بخواهد، یکسره آغاز به توضیح حقایق نموده و خلاف میل وارده انسان اقرار به گناہانی که مرتکب گردیده، می نماید. زبان دیگر جائی برای انکار نمی بیند چون همه چیز فاش شده است. تمام اعضا و جوارح و دست و پای آنها به سخن می آغازد و حتی طبق آیات قرآن کریم پوست بدن انسان آغاز به اقرار می نماید. به این ترتیب انسان متوجه می شود که اعضای بدن مانند کست های ضبط شده ، همه کردار و اعمال و گناہان طول عمر انسان را با تاریخ و محل وقوع گناہ یکا یک باز گو می کند، واقعیت امر این که این روز ، یوم البروز و روز آشکار شدن همه پنهانیها است ظاهر می شوند.

درمورد این که اعضای بدن چگونه به نطق می آیند، مفسران تفاسیر مختلفی به عمل آورده اند :
- تعدادی از مفسرین بدین عقیده اند که پروردگار با عظمت ما در آن روز درک و شعور و قدرت سخن گفتن را در یک یک از اعضای بدن می آفریند و آن ها به راستی سخن می گویند، و چه جای تعجب؟ همان کسی که این قدرت را در توتۀ گوشتی به نام زبان آفریده، می تواند در سایر اعضا نیز بیافریند.

برخی از مفسران بدین عقیده اند که این اعضا از درک و شعوری بهرمند نمی شوند، ولی خداوند آن ها را به سخن گفتن و می دارد. در حقیقت اعضا محل ظهور سخن خواهند بود و حقایق را به فرمان خدا آشکار می کنند.

برخی می گویند : اعضای بدن هر انسانی آثار اعمالی را که در تمام طول عمر انجام داده، مسلماً با خود خواهد داشت، چرا که هیچ عملی در جهان نابود نمی شود و آثار آن روی یکایک اعضای بدن و در فضاء محیط باقی می ماند. و طوری که در فوق هم یاد آور شدیم ، آن روز که روز بروز و آشکار شدن است، این آثار نیز بر دست و پای و سایر اعضا ظاهر می شود و ظهور این آثار به منزله شهادت است.

خواننده محترم !

تعدادی از مفسرین در تفاسیر خویش نگاشته اند که روز قیامت مطابق روایات قرآنی « **الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَ تَكَلَّمُوا أَيْدِيهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** »

(امروز ما بر زبان آنها مهر می زنیم و دست و پایشان با ما سخن می گوید) به دهن شان مهر زده می شود. در جواب آنها باید گفت : تفاسیر از آیت متذکره به مفاهیم و فحوای این آیات متبرکه منافات نداشته چراکه ممکن است در آغاز زبانها از کار بیفتند و سایر اعضا شهادت دهند و هنگامی که شهادت دست و پا حقائق را برملا کرد زبان به حرکت در آید و گفتنی ها را بگوید و به گناہان اعتراف کند.

مسأله شهادت اعضای بدن در روز قیامت بار ها در قرآن عظیم الشان تذکر رفته و از جمله در آیت ۲۰ سورة فصلت می خوانیم: «**حَتَّى إِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ أَبْصَارُهُمْ وَ جُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ**» (هنگامی که به دوزخ رسند، گوش و چشم و پوست بدن آنان به گناہانی که انجام داده اند، شهادت دهند).

دوزخیان به پوست خویش می گویند: «چرا علیه ما شهادت دادید؟» پوست در جوابش می گوید: «خدائی که همه چیز را به نطق آورده ما را نیز به سخن آورد، او که نخستین بار شما را آفرید و فقط به سوی او برگردانده می شوید».

«**أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ**»: خدا همه چیز را به گفتار انداخته است. یعنی امروز همه موجودات عالم سخن می گویند و اسرار را بازگو می کنند. چرا که پرده ها از رازها به کنار رفته است.

همچنان در آیت ۶۵ سورة یس می خوانیم: «**الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَ تَكَلَّمُوا أَيْدِيهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ**» (در آن روز بر دهان کافران مهر خموشی زنیم و دست هایشان با ما سخن گویند و پاهایشان به آنچه کرده اند گواهی دهند).

از فحوای آیات متبرکه چنین می فهمیم که جوهر و شخصیت انسان غیر از اعضای اوست که علیه او شهادت می دهند. زیرا شاهد و مشهود باید از هم جدا باشند.

مفسرین می افزایند:

جالب است که انسان این همه شهادت را از چشم و گوش و پوست خود می شنود و با کمال ناراحتی و شرمندگی به پوست خود می گوید چرا در این روز از آن گناهان رسوا و شرم آوری که توسط تو مرتکب شده ام پرده برداشته و شهادت می دهی و مرا رسوا ساختی؟! پوست در جوابش می گوید: خداوندی که همه چیز را به نطق و گفتار در می آورد ما را نیز به شهادت و گواهی و سخن گفتن وادار نمود.

هفتمین شاهد:

هفتمین شاهد در روز قیامت اعمال و کردار خود ما است که آن را در دنیا انجام داده ایم، همه اعمال و کردار ما به صورت یک جسم در برابر چشمان ما مجسم می گردد، و آغاز به شهادت می نمایند، طوری که قرآن عظیم الشان در (آیت ۵۴ سوره یاسین) با زیبایی خاصی می فرماید: «فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ» (امروز بر کسی هیچ ستم نمی رود جز در برابر آنچه کرده اید پاداشی نخواهید یافت) همچنان در (آیت ۴۹ سوره کهف) می فرماید: «وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا» (روز قیامت انسان رفتار و کردار دنیای خود را در برابر خود حاضر می یابد).

از تفصیل فوق به چنین نتایجی می رسیم که در مسایل شرعی، عبادتی منبع و مرجع فهم ما همانا منابع شرعی، نصوص قرآنی و احادیث رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد.

همچنان به این نتیجه می رسیم که دین و مفاهیم دینی برای فهم بشریت دنیوی شده تا در ذهن و فکر انسان بهتر بگنجد اما در آخرت و قیامت بخشی از این مفاهیم آن شکل دنیوی تصور ما را در مورد اشیاء و مفاهیم ندارند. مفهوم زمان نیز طول و مدت آن نیز در تناسب به معیارهای دنیوی متفاوت خواهد بود. عین زمان بریکی طولانی و بر دیگر کوتاه خواهد بود.

اصلاً تصور از افهام و تفهیم به شکل زبان و دهن و فشار هوا، یک تصور و برداشت دنیوی است. بناءً برخی از مفسرین که بنابر بخشی از روایات و فهم شان از منابع شرعی، عربی را که زبان قرآن کریم است، زبان جنت می دانند، اما مسلم این است که این همه مفاهیم و وسایل در برابر قدرت لایزال و غیر محدود الهی قابل مقایسه نیست. آن ذات اقدس الهی (ج) اگر خواسته باشد که (کُنْ فیکُن) می شود. یعنی که بگوید: شو، همان چیز می شود. لذا وسایل محدود حواس پنجگانه ما محدودیت های آن در برابر و عدم ضرورت ما مثلاً برای دهن و زبان مشخص در صورتی که الله تعالی وسایل افهام و تفهیم را طور دیگر بخواهد، اصلاً بدون شک و تردید عملی شدنی است. در آن وقتی که دست و پای به حرف زدن بیایند، افاده مفاهیم دیگر هم کار مشکل نزد الله تعالی نیست. مهم آمادگی ما مسلمانان به روز حساب و کتاب و عمل به مقتضی هدایات الهی و شرع غرای محمدی درین فرصت اندک ابتلاء و امتحان برای ادای رسالت و امتحان است!

الله اکبر، لا اله الا الله و هو علی کل شیء قدیر. **والله اعلم بالصواب**

زبان اعضای بدن در قیامت!

تتبع و نگارش: الحاج داکتر امین الدین « سعیدی- سعید افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان و مسؤول مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی
مهتم: دکتور صلاح الدین «سعیدی – سعید افغانی»
مصحح: فضل احمد